

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะของการวิจัย

จากการศึกษาและการทดสอบคุณสมบัติทางวิศวกรรมของวัสดุผสม และคุณสมบัติในการรับกำลังต่างๆของอิฐดินดิบ จากแหล่งเรียนรู้ทั้ง 3 แหล่ง ในห้องปฏิบัติการ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การวิเคราะห์ผลการทดสอบคุณสมบัติทางวิศวกรรมของวัสดุผสม

วัสดุผสมของอิฐดินดิบจากแหล่งข้อมูลทั้ง 3 แหล่ง จะมีส่วนผสมแตกต่างกันดังนี้

- บ้านศึกษาไท ดิน-ทราย-แกลบ
- บ้านสายรุ้ง ดิน-แกลบ
- บ้านเทพนา ดิน-แกลบ

ซึ่งคุณสมบัติของวัสดุผสม มีความสัมพันธ์กับค่ากำลังรับแรงของอิฐดินดิบ ดังสรุปได้ต่อไปนี้

1) ชนิดของดินที่ใช้ทำอิฐดินดิบ

จากผลการทดสอบพบว่า ดินตัวอย่างทั้ง 3 แหล่ง จัดอยู่ในกลุ่มของดินเม็ดหยาบ และเป็นทราย ขนาดคละกันไม่ดี โดยค่าสัมประสิทธิ์ความสม่ำเสมอของเส้นกราฟ (Coefficient of Uniformity, C_u) และสัมประสิทธิ์ความโค้งงอของเส้นกราฟ (Coefficient of Concavity, C_c) และค่าความขึ้นในสถานภาพพลาสติกของดิน(Plasticity Index,PI) ดังนี้

- บ้านศึกษาไท $C_u = 2.852$, $C_c = 0.772$ และ $PI = 2.32\%$
- บ้านสายรุ้ง $C_u = 6.621$, $C_c = 0.641$ และ $PI = 6.02\%$
- บ้านเทพนา $C_u = 3.333$, $C_c = 1.071$ และ $PI = 2.88\%$

เมื่อพิจารณาแล้ว จัดอยู่ในกลุ่มดินทราย ที่มีขนาดคละไม่ดี(Sand-Poorly Graded,SP)

2) ความสัมพันธ์ของสัดส่วนแกลบ และค่ากำลังอัดแนวอน ได้ผลการดังนี้

$$\text{กำลังรับแรงค้ำแวนอน} = 41.457 \times e^{-0.101 \times \text{สัดส่วนแกลบ}} \quad \dots(5.1)$$

หมายความว่า ถ้าอิฐดินดิบมีสัดส่วนแกลบลดลง จะทำให้ค่ากำลังรับแรงอัดแวนอนสูงขึ้นดังแสดงในสมการ แต่เนื่องจากกลุ่มข้อมูลมีเพียง 3 กลุ่ม ทำให้ค่าความน่าเชื่อถือ $R^2=0.9997$ แต่จากงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่าถ้าหากใส่แกลบน้อย จะทำให้อิฐดินดิบมีการหดตัวสูง จึงต้องมีปริมาณแกลบที่เหมาะสมที่จะทำให้ได้ค่ากำลังที่ดี และการหดตัวต่ำ ซึ่งตัวอย่างจากบ้านสิขขาไท มีปริมาณแกลบ 6.346% มีค่ากำลังรับแรงอัดแวนอนสูงสุด 21.76 กก./ตร.ซม. บ้านสายรุ้ง มีปริมาณแกลบ 9.595% มีค่ากำลังรับแรงอัดแวนอนสูงสุด 15.76 กก./ตร.ซม. และบ้านเทพพนา มีปริมาณแกลบ 11.053% มีค่ากำลังรับแรงอัดแวนอนสูงสุด 13.48 กก./ตร.ซม. ตามลำดับ

3) ความสัมพันธ์ของสัดส่วนทราย และค่ากำลังอัดแวนอน ได้สมการดังนี้

$$\text{กำลังรับแรงค้ำแวนอน} = 9.4194 \times e^{0.0128 \times \text{สัดส่วนทราย}} \quad \dots(5.2)$$

หมายความว่า ถ้าอิฐดินดิบมีสัดส่วนทรายเพิ่มขึ้น จะทำให้ค่ากำลังรับแรงอัดแวนอนสูงขึ้นดังแสดงในสมการ แต่เนื่องจากกลุ่มข้อมูลมีเพียง 3 กลุ่ม ทำให้ค่าความน่าเชื่อถือ $R^2=0.7035$ ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณทรายและกำลังรับแรงอัดแวนอน สอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา ซึ่งตัวอย่างจากบ้านสิขขาไท มีปริมาณทราย 56.09% มีค่ากำลังรับแรงอัดแวนอนสูงสุด 21.76 กก./ตร.ซม. บ้านสายรุ้ง มีปริมาณทราย 51.44% มีค่ากำลังรับแรงอัดแวนอนสูงสุด 15.76 กก./ตร.ซม. และบ้านเทพพนา มีปริมาณทราย 26.30% มีค่ากำลังรับแรงอัดแวนอนสูงสุด 13.48 กก./ตร.ซม. ตามลำดับ

โดยความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณทรายและกำลังรับแรงอัดแวนอน สอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาของ ภูษิต เลิศวัฒนารักษ์ และจตุพร ตั้งศิริสกุล(2550) พบว่าผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบของดินเหนียว ปริมาณทรายมากกว่าซึ่งส่งผลให้ค่ากำลังรับแรงอัดสูงกว่า และการหดตัวต่ำกว่า แต่ในขณะเดียวกัน ควรพิจารณาค่าอื่นๆประกอบด้วย

4) การทดสอบขีดจำกัดของอัติเตอร์เบิร์ก(Atterberg's Limits)

เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง ค่าความชื้นในสถานภาพพลาสติกของดิน (Plasticity Index,PI) กับกำลังรับแรงอัด เมื่อนำตัวอย่างของอิฐดินดิบ มาทำการทดสอบหาค่ากำลังรับแรงอัดและกำลังรับแรงค้ำ สรุปลความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$\text{กำลังรับแรงคัตแวนอน} = 0.477 \times \text{PI}^2 - 3.5216X + 19.657 \quad \dots(4.3)$$

หมายความว่า ถ้าดินมีค่า PI ที่สูงขึ้น จะทำให้ค่ากำลังรับแรงอัดแวนอนสูงขึ้นดังแสดงในสมการ แต่เนื่องจากกลุ่มข้อมูลมีเพียง 3 กลุ่ม ทำให้ค่าความน่าเชื่อถือ $R^2 = 1$

$$\text{กำลังรับแรงคัตแวนต้ง} = 0.3369 \times \text{PI}^2 - 3.3265X + 11.057 \quad \dots(4.4)$$

หมายความว่า ถ้าดินมีค่า PI ที่สูงขึ้น จะทำให้ค่ากำลังรับแรงอัดแวนอนสูงขึ้นดังแสดงในสมการ แต่เนื่องจากกลุ่มข้อมูลมีเพียง 3 กลุ่ม ทำให้ค่าความน่าเชื่อถือ $R^2 = 1$

ความสัมพันธ์ระหว่างค่ากำลังรับแรง กับ ค่า PI ให้ผลที่สอดคล้องกันคือ ดิน+ทราย ของบ้านสิขาไท ที่มีค่า PI = 7.93% สูงกว่า จะให้กำลังมากกว่า ดินของบ้านสายรุ้ง ที่มีค่า PI = 6.02% และบ้านเทพนา ที่มีค่า PI = 2.88% ในลำดับถัดมา แสดงให้เห็นว่าค่ากำลังนั้นขึ้นอยู่กับค่า PI อีกด้วย

จากงานวิจัยของ วันชัย พรพรมโชติ และ พิสิทธิ์ ชันดีวัฒน์กุล(2551) ได้ศึกษาผลของชนิดดินเหนียวต่อกำลังของอิฐดินดิบและการทดสอบกำลังอย่างง่าย จากผลการศึกษาพบว่าการที่นำทรายมาผสมกับดินเหนียว 3 ชนิด คือ Kaolin Clay , Bangkok Clay และ Bentonite Clay จะทำให้ค่าดัชนีความเป็นพลาสติก (Plastic Index ; PI) ของส่วนผสมลดลงตามปริมาณทรายที่เพิ่มขึ้น และสำหรับดินชนิดแต่ละชนิดจะมีความสัมพันธ์ระหว่างค่า PI กับค่ากำลังในสภาพแห้งที่เป็นเอกลักษณ์แตกต่างกันของแต่ละชนิดของดินเหนียว ทำให้ถึงแม้ว่าจะนำดินต่างชนิดกันมาผสมทรายจนได้ค่า PI ใกล้เคียงกัน แต่กำลังที่ได้มีค่าแตกต่างกันมาก ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าชนิดของดินเหนียวมีผลต่อคุณสมบัติด้านกำลังของอิฐดินดิบ

5.1.2 การวิเคราะห์ผลการทดสอบคุณสมบัติทางวิศวกรรมของอิฐดินดิบ

1) การเปรียบเทียบค่ากำลังรับแรงกับค่ามาตรฐานตามตาราง 21-1-B ของ UBC Standard 21-1 จากผลการเปรียบเทียบ พบว่าค่ากำลังรับแรงอัดแวนอนของอิฐดินดิบจากบ้านสิขาไทมีค่าดีที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐาน คิดเป็น 123.65% ของค่ามาตรฐาน ,บ้านสายรุ้ง 89.57% ของค่ามาตรฐาน และบ้านเทพนา 76.57% ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามผลการทดสอบกำลังรับแรงอัดแวนอนเปรียบเทียบกับค่าดัชนีพลาสติก (Plasticity Index ,PI)

ค่ากำลังรับแรงคัตตามแวนอน มีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานทั้ง 3 แห่ง คือ บ้านปิ่นดิน 300.81% ,บ้านสายรุ้ง 173.58% และ บ้านเทพนา 136.47% ซึ่งอิฐ ดินดิบมีคุณสมบัติในการรับแรงอัดได้ดีแต่รับแรงคัตได้น้อย เพราะการทดสอบแรงคัตจะทำให้เกิดการดึงที่ด้านล่าง

ของคาน หรือก่อนอิฐ ซึ่งคุณสมบัติของดินที่ไม่มีการเติมสารเพิ่มประสิทธิภาพนั้น ไม่สามารถรับแรงดึงได้มาก จึงทำให้รับแรงค้ำได้ต่ำ

ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ พิสิทธิ์ ชันดีวัฒนะกุล(2552) ว่า มาตรฐานการทดสอบอิฐดินดิบนั้น จะมีการทดสอบทั้งแรงอัดและแรงค้ำ ซึ่งแรงอัดและแรงค้ำจะมีความสัมพันธ์กันคือ ถ้าแรงค้ำสูงแรงอัดก็จะสูง ถ้าแรงอัดต่ำแรงค้ำก็จะต่ำ ในทางปฏิบัติถ้าทดสอบเพียงแรงใดแรงหนึ่งหนึ่งได้

2) ผลการทดสอบค่าความหนาแน่นเปรียบเทียบกับค่ากำลังรับแรงอัด จากกราฟสรุปความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$\text{กำลังรับแรงอัดแวนอน} = (0.0284 \times \text{ความหนาแน่น}^2) - (25.474 \times \text{ความหนาแน่น}) + 1146.5 \quad \dots(5.5)$$

หมายความว่า ถ้าความหนาแน่นสูงขึ้น จะทำให้ค่ากำลังรับแรงแวนอนสูงขึ้น ดังแสดงในสมการ แต่เนื่องจากกลุ่มข้อมูลมีเพียง 3 กลุ่ม ทำให้ค่าความน่าเชื่อถือ $R^2 = 1$

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ สามารถสรุปได้ว่า อิฐดินดิบที่มีค่ากำลังรับแรงอัดแวนอนสูงนั้น ขึ้นอยู่กับ ความหนาแน่นของอิฐดินดิบ ซึ่งสัมพันธ์กับสัดส่วนคละของดิน และความหนาแน่นของดิน ปริมาณแกลบที่ใส่ ปริมาณทรายที่ใส่ การย่ำดินให้เข้ากัน รวมถึงกระบวนการในการขึ้นรูปก้อนอิฐอีกด้วย

การทดสอบค่าความหนาแน่นเปรียบเทียบกับค่ากำลังรับแรงอัด ให้ผลการทดสอบที่มีแนวโน้มในทางเดียวกัน คือ อิฐดินดิบจากบ้านสิกษาไท มีความหนาแน่นสูงที่สุด 1,714.31 กก./ลบ.ม. บ้านสายรุ้ง 1,555.13 กก./ลบ.ม. และบ้านเทพพนา 1,494.95 กก./ลบ.ม.

3) ผลการ เปรียบเทียบค่ากำลังรับแรงอัดแวนอน กับทดสอบกำลังรับแรงแบบ PRISM ให้ผลการทดสอบที่มีแนวโน้มในทางเดียวกัน คือ อิฐดินดิบจากบ้านสิกษาไท มีค่ากำลังรับแรงอัดแวนอน สูงที่สุด และให้กำลังรับแรงแบบ PRISM ได้มากที่สุด 9.44 กก./ตร.ซม. บ้านเทพพนา 6.39 กก./ตร.ซม. และบ้านสายรุ้ง 3.63 กก./ตร.ซม. ซึ่งสรุปความสัมพันธ์ได้ดังสมการที่ 5.5

$$\text{กำลังรับแรงแบบPRISM} = (0.1964 \times \text{กำลังอัดแวนอน}^2) - (1.1419 \times \text{กำลังอัดแวนอน}) + 15.037 \quad \dots(5.5)$$

จากสมการแสดงความสัมพันธ์ ถ้ากำลังอัดแวนอนสูงขึ้น จะทำให้ค่ากำลังรับแรงแบบPRISM สูงขึ้นดังแสดงในสมการ แต่เนื่องจากกลุ่มข้อมูลมีเพียง 3 กลุ่ม ทำให้ค่าความน่าเชื่อถือ $R^2 = 1$

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมด เป็นไปในทิศทางเดียวกัน สามารถสรุปได้ว่า ค่ากำลังรับแรงแบบPRISM ของกำแพงอิฐดินดิบนั้น ขึ้นอยู่กับ กำลังรับแรงอัด แนวนอนของอิฐดินดิบ ซึ่งสัมพันธ์กับปริมาณของเกลบที่ไม่มากเกินไป ที่จะทำให้อิฐดินดิบไม่ หดตัวมากเกินไป ปริมาณทรายที่เพียงพอ ที่จะทำให้อิฐรับกำลังได้ดี และดินผสมที่มีค่า PI สูงพอ หรือมีความเหนียวเพียงพอนั่นเอง

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 จากการทดสอบคุณสมบัติทางวิศวกรรมของอิฐดินดิบที่ใช้ในการสร้างบ้านดินนั้น เนื่องจากเก็บข้อมูลจากสถานที่จริง ซึ่งต้องเดินทางไกลและมีค่าใช้จ่ายในการขนส่งก้อนอิฐ ทำให้ จำนวนตัวอย่างอาจจะน้อยเกินไปสำหรับการทดสอบ เมื่อมีความคลาดเคลื่อนทำให้ไม่มีตัวอย่างมา ชดเชย หากเป็นไปได้ ควรเสนองบประมาณสำหรับการทำวิจัยที่เพียงพอต่อการขนย้ายตัวอย่าง และการสำรวจเบื้องต้นเพื่อหาแหล่งข้อมูล ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทต้นๆแล้วว่า การทำบ้านดินมีการ ย้ายฐานศูนย์อบรม และเปลี่ยนวิธีการในการสร้าง อีกทั้งยังไม่สามารถติดต่อผู้รับผิดชอบได้ เมื่อ ผู้วิจัยและคณะเดินทางไปถึงแหล่งข้อมูลบางที่ พบว่าไม่มีการผลิตอิฐดินดิบแล้ว ทำให้เสีย ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป

5.2.2 ในการวิจัยนี้เป็นการเก็บตัวอย่างเพียง 3 แหล่ง หากเป็นไปได้ ควรเก็บข้อมูลใน แหล่งอื่นๆเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายตามสภาพของแหล่งวัตถุดิบ เพื่อที่จะได้รู้ถึง ความสัมพันธ์ระหว่างดินที่ใช้ในการทำก้อนอิฐ กับคุณสมบัติทางวิศวกรรมของหลายๆแหล่ง และเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่จะนำข้อมูลไปใช้

5.2.3 การวิจัยครั้งต่อไป ควรทดสอบในเรื่องของคุณสมบัติของดินเพิ่มเติม เช่น การ ทดสอบความแข็งแรงของตัวอย่างดิน ที่บดอัดในห้อยปฏิบัติการ(California Bearing Ratio,CBR) การทดสอบหาค่าแรงอัดแกนเดียว(Unconfined Compressive Stress) และคุณสมบัติอื่นๆ เนื่องจาก ดินเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ค่ากำลังรับแรงของอิฐดินดิบ และผนังอิฐดินดิบสูงขึ้นได้ดังผลการวิจัย